

לֹא יִדְעֶנּוּ: וַיִּירָא וַיֹּאמֶר מִדַּבְּרֵי הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה
 פִּי אִם-בִּית אֱלֹהִים זֶה שַׁעַר הַשָּׁמַיִם: ❖ יַי וַיִּשְׁעֶם יַעֲקֹב

כ"ח

יהודה וברימון, וציה אל היה כלפון של מלכת ברימון בצבול שבין ברימון וצין צין
 ווסף. נמלא סולס סרבניו צבאל שבע ורלאו צציה אל מניש חמלנט שופנו נגד
 ירושלים וצ"י סטיז. וכלשי שאמרו צבוינו שאמר הקב"ה לדיק זה צה לציה
 מלוגי ופעטר צלה לינה ומולין להז, ועוד אמרו, יעקב קראו לירשלים ציה אל
 ופסחים פתה, וזו לזו ולא ירושלים, ומחיכו למדו לומר כן. אומר אני שבעקר
 הכ המורה וצו להאן, וזו היה קפולת האלץ המורה בשחיסות מולין ולהז,
 צצה ציה המקדש לרקסו ער ציה אל, וזה ופגט צמקום. וז"ל, ופסעבר
 יעקב על ציה המקדש מרות לא טעב סב, אויה לא יהי צצה להפעל צמקום
 שהפעלו לצבויו ומן השמים יעצבהו, אויה ער מזן חזק, כדלמדין צברתי
 גד הנשה גמס, וקרא מורתי, וילך מרה, כי מעט לחזן חמק, חפקר שטצתי
 על מקום שהפעלו לצבויו, ולא הספלתי צו, יהי דעמיה למהרה, וחזר ער
 ציה אל וקפלה לו הארץ. וציה אל זה היה הסמוד לעי, אלה לירשלים, ועל

וילך כ א - י

ר

ובי יח ותמן את המטעמים ואת
 הלחם, לוקח אותו על הפתח
 אמרה על פאן הייתי חיבת לך
 מפאן ואילך פריה יקום לך.

מאורי כז-יז
 לריה רנה ס"ה-יז

יבט מואר עס - כ. היה י"ט ציה מואר רכל מה צאטער וואריה
 צי הייז זינדלך נכח ונהפז, וילך, ויג, צציתג יואר, וזן לזא וואר
 אכיוא צמק דמזר גליך וזכן הקיז יקוה זן אצט

ה ובי יח ויהי פי ארכו לז שם הנמים. אמר ר' יוחנן חלום

קשה ונבואה קשה אכל שוטה
 אריכות גמים מבטלת. נבואה קשה
 מפני, שפך הין ישראל אזורים
 לתביא (וחקאל יב כב) יארכו הנמים
 ואכר כל חזון. אכל שוטה אריכות
 נמים מבטלת מצחקן דכתיב ויהי
 פי ארכו לז שם הנמים, מלי וחנה
 יצחק מצחקן. ר' תיא פר אפא
 אמר פשיל שחבלו לך נמים
 רבים הייט עושלה את חזן חזן,
 לא פך אמר ר' יוחנן המשמש

לריה רנה ס"ה-ה

משמתו פיהם פירי זה מצחה מבראמר